

PRAKSISOVERSIGT · STRAFFERETSPLEJE

Praksisoversigt over varetægtsfængsling

Betingelser, frister og proportionalitet efter retsplejelovens kapitel 70

Version 2 · Opdateret 24. jun. 2026 · 7 afgørelser · 2008-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Varetægtsfængsling er det mest indgribende processuelle tvangsindgreb i dansk strafferet. Reglerne om varetægtsfængsling er fastsat i retsplejelovens kapitel 70 (§§ 762-779) og blev grundlæggende revideret ved lov nr. 243 af 8. juni 1978 på grundlag af Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 728/1974 om anholdelse og varetægt. Kerneparagraffen § 762 opstiller tre kumulative betingelsesgrupper – kriminalitetskrav, mistankekrav og indikationskrav (fængslingsgrund) – og suppleres af et gennemgående proportionalitetskrav i stk. 3. Højesteret har i en omfattende kærepraksis præciseret grænserne for varetægts varighed, herunder samspillet med prøveløsladelse til 2/3-tid, og ved lov nr. 263 af 11. februar 2026 er fristerne i § 768 a forkortet med virkning fra 2027.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Varetægtsfængsling forudsætter begrundet mistanke om en lovovertrædelse med en strafferamme på mindst 1 år og 6 måneders fængsel samt mindst én konkret fængslingsgrund (flugtfare, gentagelsesfare eller kollusionsfare).
- 02** Fængslingsgrundene i § 762, stk. 1, nr. 1-3, kræver 'bestemte grunde' – en abstrakt henvisning til sagens art er aldrig tilstrækkelig.
- 03** Retshåndhævelsesarrest efter § 762, stk. 2, nr. 1, forudsætter særligt bestyrket mistanke og en forventet ubetinget straf på mindst 1 års fængsel (Højesterets praksis); i sager om økonomisk kriminalitet kræves der i almindelighed mere end i sager om personfarlig kriminalitet.
- 04** Sigtelser uden for fængslingsgrundlag kan ikke inddrages i proportionalitetsvurderingen efter § 762, stk. 3 – det ville reelt udvide fængslingsgrundlag.
- 05** Proportionalitetsvurderingen skal tage fornødent hensyn til muligheden for prøveløsladelse til 2/3-tid efter straffelovens § 38, stk. 1 – ikke halv tid, heller ikke for udvisningsdømte.
- 06** Varetægtsfængsling ud over 2/3-tidspunktet er undtagelsesvis lovlig, når der er fornøden sikkerhed for, at prøveløsladelse vil være utilrådelig efter straffelovens § 38, stk. 4; retten behøver ikke indhente udtalelse fra Kriminalforsorgen.
- 07** Kollusionsfaren svækkes i takt med efterforskningens fremskriden; efter afsluttet efterforskning skal der foreligge en betydelig påvirkningsrisiko af afgørende betydning for forfølgningen.

- 08** Varetægtsurrogat efter § 765 forudsætter, at fængslingens øjemed reelt kan opnås ved den mindre indgribende foranstaltning – sigtedes samtykke er påkrævet.
- 09** Varetægtsfængsling skal forlænges ved kendelse inden for frister på højst 4 uger ad gangen og kan først ske uden fristfastsættelse, når anklageskrift er indleveret og sagen berammet.
- 10** Fra 1. januar 2027 forkortes fristerne i § 768 a: for voksne fra 6 til 5 måneder (strafferamme under 6 år) og fra 1 år til 10 måneder (strafferamme 6 år+); for unge under 18 år fra 4 til 3 måneder og fra 8 til 6 måneder.

§ 1 Lovgrundlaget: retsplejelovens kapitel 70 og dets forarbejder

Reglerne om varetægtsfængsling i [retsplejelovens kapitel 70](#) (§§ 762-779) blev gennemgribende revideret ved lov nr. 243 af 8. juni 1978. Det fremgår af forarbejderne, at lovforslaget byggede på Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 728/1974 om anholdelse og varetægt, og at lovforslaget i det væsentlige blev udformet i overensstemmelse med udvalgets lovudkast. Reglerne er siden ændret flere gange, bl.a. ved lov nr. 493 af 17. juni 2008 om begrænsning af langvarige sigtelser og varetægtsfængslinger, men en væsentlig del baserer sig fortsat på 1978-reformen.

Kerneparagraffen [§ 762](#) opstiller tre kumulative betingelsesgrupper:

- **Kriminalitetskravet:** Lovovertrædelsen skal være undergivet offentlig påtale og kunne medføre fængsel i mindst 1 år og 6 måneder (stk. 1) – henholdsvis 6 år for retshåndhævelsesarrest (stk. 2, nr. 1).
- **Mistankekravet:** Der skal foreligge "begrundet mistanke" (stk. 1) eller "særligt bestyrket mistanke" (stk. 2).
- **Indikationskravet** (fængslingsgrundene): Mindst én af de tre grunde i stk. 1, nr. 1-3, eller retshåndhævelseshensynet i stk. 2.

Hertil kommer det gennemgående **proportionalitetskrav** i [§ 762, stk. 3](#): Varetægtsfængsling kan ikke anvendes, hvis lovovertrædelsen kan ventes at medføre straf af bøde eller fængsel i højst 30 dage, eller hvis frihedsberøvelsen vil stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af sigtedes forhold, sagens betydning og den retsfølge, som kan ventes.

Forarbejderne til 1978-reformen understregede, at varetægtskendelsen skal angive de *konkrete omstændigheder i sagen*, der begrundet fængslingen – kravet om "bestemte grunde" i stk. 1, nr. 1-3, blev netop indsat for at skærpe begrundelsespligten og holde varetægtsfængsling "inden for de snævrere mulige grænser".

Reglerne skal endvidere ses i lyset af [EMRK artikel 5](#), der er inkorporeret i dansk ret, og som stiller krav om "relevant og tilstrækkelig" begrundelse for fortsat frihedsberøvelse.

LOV

Grundloven § 71, stk. 5

Retsplejeloven § 762, stk. 1-3

§ 2 De tre fængslingsgrunde i § 762, stk. 1

Flugtfare (nr. 1): Varetægtsfængsling kan ske, når der er bestemte grunde til at antage, at sigtede vil unddrage sig forfølgningen eller fuldbyrdelsen. Det fremgår af betænkning nr. 728/1974, at straffens størrelse i sig selv ikke

er tilstrækkelig til at begrunde flugtfare – frygten må yderligere bestyrkes af oplysninger om sigtedes personlige forhold, herunder tilknytning, bopæl, beskæftigelse og lignende. Unddragelsesrisiko foreligger ofte, hvor sigtede er udlænding uden fast bopæl i Danmark. Som Rigsadvokatmeddelelsen ([afsnittet om grundlovsforhør og varetægtsfængsling](#)) præciserer, skal der ske en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Gentagelsesfare (nr. 2): Fængsling kan ske, når der er bestemte grunde til at frygte, at sigtede på fri fod vil begå ny *ligeartet* kriminalitet. Forarbejderne fremhæver, at gentagelsesfare især kan komme på tale, hvis lovovertredelsen er begået under prøveløsladelse, prøveudskrivning, undvigelse eller udgang, eller når der verserer en sag mod sigtede for et tilsvarende forhold. Tidligere forstraffe for lignende kriminalitet kan ligeledes begrunde gentagelsesfare.

Kollusionsfare / påvirkningsrisiko (nr. 3): Fængsling kan ske, når der er bestemte grunde til at antage, at sigtede vil vanskeliggøre forfølgningen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre. Anklageren skal kunne konkretisere:

1. Hvilken *konkret fare* der er for bevisødelæggelse
2. Hvorfor der er bestemte grunde til at tro, at sigtede *vil* skade efterforskningen
3. Hvorfor der er bestemte grunde til at tro, at sigtede *kan* få held med det

I takt med at efterforskningen skrider frem, skal der mere til at begrunde fængsling på dette grundlag. Efter afsluttet efterforskning skal der foreligge en *betydelig påvirkningsrisiko af afgørende betydning* for forfølgningen, jf. forarbejderne til 2008-loven. Kollusionsfare kombineres ofte med [brev- og besøgskontrol](#) og kan suppleres af [isolation under varetægt](#).

LOV

Retsplejeloven § 762, stk. 1

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets afgørelse om begrænsning af grundlaget for varetægtsfængsling efter tilståelse i omfattende narkosag 17.12.2024

§ 3 Retshåndhævelsesarresten: § 762, stk. 2 og Højesterets praksiskrav

Retshåndhævelsesarresten efter [§ 762, stk. 2](#) adskiller sig fra de øvrige fængslingsgrunde ved, at det bærende hensyn er, at det vil være stødende for den almene retsfølelse, at en person, der med stor sikkerhed har begået grov kriminalitet, er på fri fod.

Bestemmelsen kræver:

- **Særligt bestyrket mistanke** – der skal bestå en "meget betydelig sandsynlighed" for domfældelse. Er der afsagt fældende dom i byretten, er mistankekravet som udgangspunkt opfyldt.
- **Strafferamme på mindst 6 år** (nr. 1), eller sigtelse for en af de opregnede kriminalitetsformer i nr. 2 med forventet ubetinget straf på mindst 60 dage.
- **Hensynet til retshåndhævelsen** kræver, at sigtede ikke er på fri fod.

Højesteret har i fast praksis fastslået, at retshåndhævelsesarrest efter stk. 2, nr. 1, forudsætter, at straffen ved endelig dom forventes at udgøre **mindst 1 års ubetinget fængsel** eller en tilsvarende indgribende foranstaltning (U 2011.1758H og U 2012.1088H). Det er dog ikke tilstrækkeligt, at minimumsgrænsen er opfyldt – der skal i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret vurdering af forholdets grovhed (U 2017.273H). I denne

afgørelse udtalte Højesteret endvidere, at der **i almindelighed kræves mere til at begrunde fængsling i sager om økonomisk kriminalitet end i sager om personfarlig kriminalitet.**

I [Sag 16/2026, 17/2026 og 18/2026](#) fastslog Højesteret et vigtigt princip om afgrænsningen af proportionalitetsvurderingen ved retshåndhævelsesarrest:

»Inddragelse i proportionalitetsvurderingen af forhold, som endnu ikke er pådømt, og som ikke er en del af fængslingens grundlag, reelt vil være udtryk for en udvidelse af fængslingens grundlag, og at det – i strid med formålet med retsplejelovens § 762, stk. 3 – vil kunne indebære, at en sigtet person varetægtsfængsles i længere tid end den straf, som isoleret set kan ventes, hvis sigtede findes skyldig i de forhold, der begrunder varetægtsfængslingen, fraregnet muligheden for prøveløsladelse til 2/3 tid.«

Sagen omhandlede en 18-årig gymnasieelev, der var varetægtsfængslet for vanvidskørsel (§ 252-overtrædelser). Højesteret stadfæstede forlængelseskendelserne fra december 2025, men fandt det uproportionalt, at T var blevet varetægtsfængslet frem til byrettens dom i april 2026, fordi straffen for de bærende forhold isoleret bedømt ikke kunne forventes at udgøre mindst 11 måneder.

LOV

Retsplejeloven § 762, stk. 2

PRAKSIS

Højesteret · Retshåndhævelsesarrest: Sigtelser uden for fængslingens grundlag kan ikke indgå i proportionalitetsvurderingen (rpl. § 762, stk. 2, nr. 2 og stk. 3)

05.05.2026

§ 4 Proportionalitetsvurderingen og samspillet med prøveløsladelse

Proportionalitetsprincippet i [§ 762, stk. 3](#) er en gennemgående begrænsning, der gælder uanset fængslingens grundlag (stk. 1 eller stk. 2), og uanset om varetægtsfængslingen sker inden for eller ud over fristerne i [§ 768 a](#).

Ved vurderingen af den forventede retsfølge skal der som udgangspunkt tages hensyn til muligheden for at opnå **prøveløsladelse til normal tid** – dvs. efter udståelse af 2/3 af straffen, jf. [straffelovens § 38, stk. 1](#). Dette blev fastslået af Højesteret i U 2012.2271H, hvor to varetægtsarrestanter blev løsladt, og bekræftet i U 2020.3699H.

Undtagelsesvis kan varetægtsfængslingen dog forlænges ud over 2/3-tidspunktet. I [AM2024.02.15H](#) stadfæstede Højesteret, at fortsat varetægtsfængsling ud over 2/3 af den idømte straf ikke var uproportional, når der forelå fornøden sikkerhed for, at prøveløsladelse ville være utilrådelig efter [straffelovens § 38, stk. 4](#). Højesteret lagde vægt på:

- Sagens karakter (indbrudstyveri i beboet lejlighed med sovende beboer)
- Tiltaltes personlige forhold, herunder 30 domme for berigelseskriminalitet over 20+ år, heraf 21 for indbrud
- Ekstremt hurtigt recidiv – nyt indbrud kun 5 dage efter løsladelse fra fuld afsoning
- At tiltalte havde afsonet sine seneste fem domme på fuld tid uden prøveløsladelse

Højesteret præciserede i samme sag, at retten **ikke skal indhente en udtalelse fra Kriminalforsorgen** om muligheden for prøveløsladelse ved sin stillingtagen til forlængelse af varetægtsfængsling.

Som [Rigsadvokatmeddelelsen om langvarige varetægtsfængslinger](#) sammenfatter: Prøveløsladelse kan bl.a. være utilrådelig ved:

- Omfattende forstraffe for ligeartet kriminalitet og hurtigt recidiv (U 2024.2127H)
-

Tilknytning til verserende bandekonflikt med begrænsninger i adgangen til prøveløsladelse efter [straffelovens § 38, stk. 5](#) (U 2025.1353H)

- Afsoningsforhold under prøveløsladelse, hvor der tidligere er begået ny kriminalitet

LOV	Retsplejeloven § 762, stk. 3	Straffeloven § 38, stk. 1, 4-5	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets stadfæstelse af varetægtsfængsling ud over to tredjedele af straffetiden pga. gentagelsesrisiko		15.02.2024
	Højesteret · Højesterets kendelse om forlængelse af varetægtsfængsling ud over to tredjedele af straffetiden		15.02.2024
	Højesteret · Højesterets kendelse om proportionalitet ved varetægtsfængsling ud over to tredjedele af straffetiden		15.02.2024

§ 5 Varetægtssurrogat efter § 765

[Retsplejelovens § 765](#) regulerer varetægtssurrogater – mindre indgribende foranstaltninger, der kan træde i stedet for varetægtsfængsling. Bestemmelsen forudsætter, at betingelserne for varetægtsfængsling er opfyldt, men at fængslingsens *øjemed* kan opnås ved en mildere foranstaltning.

Retten kan bl.a. bestemme, at sigtede skal:

- Undergive sig tilsyn (nr. 1)
- Overholde bestemmelser om opholdssted, arbejde eller samkvem (nr. 2)
- Tage ophold i egnet hjem eller institution (nr. 3)
- Undergive sig psykiatrisk behandling eller afvænningsbehandling (nr. 4)
- Give møde hos politiet på angivne tidspunkter (nr. 5)
- Deponere pas (nr. 6)
- Stille økonomisk sikkerhed (nr. 7)

Surrogat kræver sigtedes samtykke. Angår sigtelsen grov personfarlig kriminalitet, skal retten bestemme, at sigtede ikke må opholde sig i eget hjem (stk. 3).

Som Højesteret har udtalt i U 2011.796H, kan manglende mulighed for varetægtsfængsling i surrogat, hvor dette er indiceret, indgå i proportionalitetsvurderingen efter § 762, stk. 3. I U 2011.1114/1H understregede Højesteret, at der bør fastsættes en fængslingsfrist efter § 767, stk. 1 – ikke fængsling indtil dom – når der er usikkerhed om, hvornår overførsel til surrogat (fx psykiatrisk afdeling) kan ske.

Kommende ændring: Ved lov nr. 263 af 11. februar 2026 indsættes med virkning fra 1. januar 2027 et nyt nr. 8 i § 765, stk. 2, der giver hjemmel til varetægtssurrogat i eget hjem under intensiv overvågning (fodlænke). Formålet er at fremme brugen af elektronisk overvågning som alternativ til varetægtsfængsling.

LOV	Retsplejeloven § 765, stk. 1-3
-----	--

§ 6 Frister og forlængelse: §§ 767 og 768 a – herunder 2026-strafreformen

Periodisk forlængelse (§ 767): Varetægtsfængsling skal ledsages af en frist, der skal være så kort som mulig og højst 4 uger, jf. § 767, stk. 1. Varetægtsfængslingen kan dog fortsætte uden yderligere fristfastsættelse, når anklagemyndigheden har rejst tiltale og sagen er berammet til hovedforhandling (stk. 2). Denne mulighed blev udvidet i 2012 til også at gælde tilståelsessager.

Maksimale frister (§ 768 a): Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 493 af 17. juni 2008 og angiver yderpunkter for varetægtsfængslingens varighed frem til hovedforhandlingens begyndelse i 1. instans.

De nugældende frister (til 31. december 2026):

Arrestantens alder	Strafferamme under 6 år	Strafferamme 6 år+
Over 18 år	6 måneder	1 år
Under 18 år	4 måneder	8 måneder

Overskridelse kræver henholdsvis "særlige omstændigheder" (voksne) og "helt særlige omstændigheder" (unge under 18).

Fra 1. januar 2027 forkortes fristerne ved [lov nr. 263 af 11. februar 2026](#) (strafreformen):

Arrestantens alder	Strafferamme under 6 år	Strafferamme 6 år+
Over 18 år	5 måneder	10 måneder
Under 18 år	3 måneder	6 måneder

Formålet med forkortelserne er ifølge forarbejderne at bidrage til at nedbringe omfanget af langvarige varetægtsfængslinger ved at fremrykke tidspunktet for skærpelse af kravene til varetægtsfængslingens opretholdelse. De nye frister gælder også for afgørelser om fortsat varetægtsfængsling, der træffes efter 15. februar 2026, selv om fængslingen oprindeligt er iværksat før denne dato.

Afbrydelse af fristen: Sigtedes undvigelse kan efter en konkret vurdering medføre, at der løber en ny frist (U 2009.2076H – undvigelse i mere end 1 år begrundede ny fristberegning). En undvigelse på kun få dage er derimod ikke tilstrækkelig (U 2010.2609V). Forholdene bag en ny varetægtsfængsling efter løsladelse skal allerede have kunnet indgå i det tidligere fængslingsgrundlag for at de to perioder kan vurderes som ét sammenhængende tidsrum (U 2012.669H).

Som [Rigsadvokatmeddelelsen](#) understreger, skal en varetægtsfængsling, der strækker sig ud over 3 måneder, anses for langvarig og kræver særlig opmærksomhed i politikredsen.

LOV

[Retsplejeloven § 767, stk. 1-2](#)[Retsplejeloven § 768a, stk. 1-2](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets fortolkning af tidsgrænser for varetægtsfængsling ved groft tyveri

05.12.2008

§ 7 Varetægtsfængsling efter dom: § 769

[Retsplejelovens § 769](#) regulerer varetægtsfængsling i perioden efter domsafsigelsen – enten indtil afsoning kan iværksættes, eller under anke til højere ret.

Efter **stk. 1** har en bestemmelse om varetægtsfængsling kun virkning indtil sagens afgørelse i retten. Retten skal herefter på begæring tage stilling til, om tiltalte skal forblive varetægtsfængslet under eventuel appel eller indtil fuldbyrdelse. Ved denne vurdering finder reglerne i §§ 762, 764-766 og 768 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2 hjemler en særlig adgang til varetægtsfængsling af tiltalte, der er idømt ubetinget fængsel i mere end 30 dage, når den tiltalte har tilknytning til en gruppe involveret i en verserende voldelig konflikt, og konflikten har omfattet skydevåben, særligt farlige våben eller brandstiftelse. Bestemmelsen blev indført som led i [bandepakken](#).

Stk. 3 giver mulighed for varetægtsfængsling efter dom, når der er bestemte grunde til at antage, at den tiltalte vil udeblive fra tilsigelse til afsoning.

I sagen [S-2546-23](#) behandlede Vestre Landsret fortsat varetægtsfængsling af to tiltalte efter anke over lange fængselsstraffe. Anklagemyndigheden krævede fortsat varetægtsfængsling i medfør af § 762, stk. 2, nr. 1, jf. § 769, stk. 1, under henvisning til kriminalitetens art og karakter samt straffenes betydelige længde. Forsvarerne anførte bl.a., at varetægtsfængslingen allerede havde varet i 29 måneder.

LOV

[Retsplejeloven § 769, stk. 1-4](#)

PRAKSIS

Landsretten · Fortsat varetægtsfængsling af to tiltalte efter anke over lange fængselsstraffe for alvorlig kriminalitet 12.11.2024

§ 8 Varetægtsarrestantens rettigheder og vilkår

Vilkårene under varetægtsfængsling er reguleret i [varetægtsbekendtgørelsen](#) (BEK nr. 900 af 28/06/2025). Udgangspunktet er, at en varetægtsarrestant alene er undergivet de indskrænkninger, som er nødvendige til sikring af varetægtsfængslingens øjemed eller opretholdelse af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet, jf. [retsplejelovens § 770, stk. 1](#).

Varetægtsarrestanten skal som udgangspunkt anbringes i arresthus, så vidt muligt på det sted, hvor straffesagen behandles. Politiet kan af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig besøg eller forlange besøgskontrol (§ 771), gennemse breve (§ 772) og foretage andre begrænsninger (§ 770). Ved banderelateret kriminalitet kan politiet modsætte sig besøg af personer med tilknytning til den relevante eller en tilsvarende gruppe.

En varetægtsarrestant, som ikke er isoleret, skal så vidt muligt have adgang til fællesskab med andre indsatte efter [fællesskabsbekendtgørelsen](#). Der kan gives udgangstilladelse med ledsager i særlige situationer (fx nærpårørendes sygdom eller begravelse).

Spørgsmål om [isolation under varetægt](#) reguleres i §§ 770 a-e og er underlagt selvstændige tidsfrister og proportionalitetskrav. [Erstatning for uberettiget frihedsberøvelse](#) kan tilkendes efter retsplejelovens kapitel 93 a, og varetægtsfængsling fradrages i den endelige straf efter straffelovens § 86.

LOV

[Retsplejeloven § 770, stk. 1](#)

§ 9 Sammenfatning: centrale retsprincipper og fremadrettede ændringer

Praksis om varetægtsfængsling kan sammenfattes i følgende hovedlinjer:

Varetægtsfængsling er et processueligt tvangsindgreb, der alene tjener strafferetsplejens formål – aldrig en forlods straf. Enhver varetægtsfængsling kræver *konkrete, aktuelle* holdepunkter for en specifik fængslingsgrund; en abstrakt henvisning til sagens alvor er aldrig tilstrækkelig.

Proportionalitetsvurderingen er dynamisk: den skal løbende prøves ved hver fristforlængelse og skal tage hensyn til muligheden for prøveløsladelse til 2/3-tid – dog med en undtagelse, når der er fornøden sikkerhed for, at prøveløsladelse er utilrådelig. Sigtelser, der ikke kan begrunde varetægtsfængsling i sig selv, kan heller ikke trækkes ind i proportionalitetsvurderingen.

Retshåndhævelsesarresten stiller skærpede krav: særligt bestyrket mistanke og en forventet ubetinget straf på mindst 1 år (ved stk. 2, nr. 1), med en højere tærskel ved økonomisk kriminalitet end ved personfarlig kriminalitet.

Kollusionsfaren svækkes efterhånden som efterforskningen skrider frem og afsvækkes yderligere efter tilståelse, identifikation af medgerningsmænd og iværksættelse af brev- og besøgskontrol.

Fra **1. januar 2027** indsnævres rammerne yderligere: fristerne i § 768 a forkortes markant, og varetægtssurrogat i eget hjem under intensiv overvågning (fodlænke) indføres som ny mulighed i § 765, stk. 2, nr. 8. Disse ændringer afspejler lovgiverens ambition om at nedbringe omfanget af langvarige varetægtsfængslinger.

For beslægtede emner kan der henvises til praksisoversigterne om [isolation under varetægt](#), [erstatning for uberettiget frihedsberøvelse](#), [EMRK artikel 5](#), [kæreadgang](#) og [beskikkelse af forsvarer](#).

LOV	Retsplejeloven § 762, stk. 1-3	Retsplejeloven § 768a, stk. 1-2
	Straffeloven § 38, stk. 1, 4	
PRAKSIS	Højesteret · Retshåndhævelsesarrest: Sigtelser uden for fængslingens grundlag kan ikke indgå i proportionalitetsvurderingen (rpl. § 762, stk. 2, nr. 2 og stk. 3)	05.05.2026
	Højesteret · Højesterets stadfæstelse af varetægtsfængsling ud over to tredjedele af straffetiden pga. gentagelsesrisiko	15.02.2024
	Højesteret · Højesterets kendelse om forlængelse af varetægtsfængsling ud over to tredjedele af straffetiden	15.02.2024

REFERENCE Lovgrundlag 6 paragraffer

Retsplejeloven § 762	stk. 1-3	Retsplejeloven § 765	stk. 1-2
Retsplejeloven § 767	stk. 1-2	Retsplejeloven § 768a	stk. 1-2
Retsplejeloven § 769	stk. 1-4	Straffeloven § 38	stk. 1, 4

MATERIALE Citerede afgørelser 7 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS 6

05.05.2026	Retshåndhævelsesarrest: Sigtelser uden for fængslingens grundlag kan ikke indgå i proportionalitetsvurderingen (rpl. § 762, stk. 2, nr. 2 og stk. 3)	16-2026-17-2026-- og-18-2026
17.12.2024	Højesterets afgørelse om begrænsning af grundlaget for varetægtsfængsling efter tilståelse i omfattende narkosag	AM2024.12.17H
15.02.2024	Højesterets kendelse om forlængelse af varetægtsfængsling ud over to tredjedele af straffetiden	4712-5673
15.02.2024	Højesterets kendelse om proportionalitet ved varetægtsfængsling ud over to tredjedele af straffetiden	99-2023-- og-101-2023
15.02.2024	Højesterets stadfæstelse af varetægtsfængsling ud over to tredjedele af straffetiden pga. gentagelsesrisiko	AM2024.02.15H
05.12.2008	Højesterets fortolkning af tidsgrænser for varetægtsfængsling ved groft tyveri	2763-3289
LANDSRET TEN · ANKEINSTANS		1
12.11.2024	Fortsat varetægtsfængsling af to tiltalte efter anke over lange fængselsstraffe for alvorlig kriminalitet	S-2546-23